

eolske ljestvice) kreće se u prva dva takta u ambitusu prvih pet tonova g-mol ljestvice. Treći i četvrti takt donose taj dvotakt u istom pentakordu prir. c-mola, nešto malo variran i u ambitusu proširen dodatom kvartom ispod finalisa. Peti i šesti takt gotovo su posve vjerna transpozicija 3. i 4. takta za kvartu niže, dakle, povratak u g-mol. Sedmi i osmi takt tačna su transpozicija 1. i 2. takta za kvartu više, ponovno c-mol, a 9. i 10. identični su 1. i 2. taktu, opet se nalazimo u g-molu. Kad uzimamo navedene transpozicije kao direktne (neposredne) modulacije iz tonike u subdominantu i natrag, onda dobivamo T-S-T-S-T, a nikako D-T.

Prva terenska melografiranja u Koprivnici i njezinoj okolini obavio je dr Žganec god. 1947. U svom izvještaju o tom radu (*»Sakupljanje pučkih popjevaka u kotaru Koprivnica«*, Zbornik muzeja grada Koprivnice, II/1947, sv. 3 (6), str. 86—89) on je ispred izloženih rezultata svoga terenskog rada istaknuo namjeru da obradi čitav taj kraj, kako bismo dobili zaokruženu sliku tamošnjega podravskoga »pučkog muzičkog izražaja« i mogli ga onda uspoređivati s međimurskim i ostalim materijalom sličnoga sadržaja. Zato je u toku 1952.—1954. svoja magnetofonska snimanja i po potrebi melografiranja proširio na nekoliko novih mjesta koprivničkog područja što iscrpno prikazuje u itineraru Koprivničke zbirke. Držim da bi bilo dobro da je tu naveo i razloge zašto nije u svom radu zahvatio i tri veća mjesta koprivničkog područja: Đurđevac, Virje i Novigrad-Podravski.

Kako je dr Žganec već nakon prvih istraživanja naglasio važnost komparacija, zbog toga i u komentarima uz znatan broj popjevaka Koprivničke zbirke upozorava na sličnosti s međimurskim napjevima pa i s mađarskom narodnom pjesmom (tekst br. 367, melodija br. 208). Bilo bi veoma korisno da je autor, naš dugogodišnji istaknuti istraživač hrvatske narodne popijevke panonskog područja, takva svoja zapažanja poduprta s rezultatima svih provedenih analiza razradio u jednom posebnom poglavlju i tu dao zaokruženu etnomuzikološku sliku koprivničkog dijela podravskoga vokalnoga muzičkog folklora, gdje bi obradio i njegov odnos prema susjednim područjima, a time i prikazao njegov položaj u muzičkom folkloru prostrane Panonske nizine.

Ovoj bogatoj i značajnoj zbirci bio bi svakako potreban i rezime na jednom od svjetskih jezika.

Jerko Bezić

Nekoliko autorovih primjedaba na recenzentove opaske i zamjerke:

1. Pjesma br. 153 varijanta je predašnje pjesme br. 152 i to prva je altovska, a druga sopranska verzija. Zato su u zbirci došle zajedno jedna i druga, pa i u istom tonalitetu. Nisam je transponirao na notu finalis g¹ zato što posljednja nota d² nema karaktera završne note u strofi, nego prolazne ukrasne note za prijelaz u novu melostrofu. Osim toga, još i zato što bi u tom slučaju bila otežana njihova međusobna komparacija.

2. Pjesma br. 2 varijanta je pjesme br. 1. Ovamo sam je uvrstio zato, da se varijante ne odvoje. Da sam je uvrstio među deseterce, ona bi morala doći iza pjesme br. 285 i zbog nje bi trebalo dodati još jedan poseban ritmički tip.

3. Primjedba recenzenta glede pjesme br. 270 ispravna je. To je moj lapsus calami.

4. Što se tiče pitanja, zašto nisam u svojoj knjizi obuhvatio tri veća mjesta u blizini Koprivnice, tj. Đurđevac, Virje i Novigrad Podravski, odgovaram da to nisam učinio zbog toga, što je Đurđevac istodobno obrađivao F. Židovec, a Virje i Novigrad Podravski Zlatko Špoljar. Svaki je od njih preuzeo zadaću da načini takvu zbirku svoga područja. Svrha je bila moje zbirke da prikaže folklor najužeg područja oko Koprivnice, u svim aspektima, a druga područja bila bi prikladna za naučnu komparaciju tek onda, kad bi u njima na jednak način kao i u mojoj zbirci bila prikazana folklorna građa. Tada bi se komparacija sama od sebe nametnula, uz potrebe da se što god tek domišlja ili da se prave pretpostavke. Do toga će sigurno i doći, kad se objelodani materijal što su ga oni sakupili.

Naravno da sam zahvalan recenzentu za svaku primjedbu koja vodi raščišćivanju pojmova.

V. Žganec